

po peronu. Skoraj tekel je. Malo za tem je vlak potegnil. Iztegnila sem se skozi odprto okno; nobenkrat se ni ozrl. Potem ga je zakril rob sosednjega voza.

Ko sem prišla v prazni oddelek in se spustila na klop, se nisem več zadrževala. Zakrila sem si obraz z rokama in začutila med prsti mokroto. Bila sem žalostna, toda še bolj sem bila besna sama nase, obupana, zaničevala sem sama sebe zaradi tega, kako sem se vedla z njim.

A saj mu vendar nisem mogla povedati, da ga ljubim.

L J U B I M T A Č A S

D a n e Z a j e

Ljubim ta čas,
ko riše plamen z ognjišča
po stropu in stenah
prastare podobe miru.

In tvoj šepet.
Kot da je misel spregovorila
z mislijo.
Kot da se je misel zazrla
mislil v obraz
in se nasmehnila
z očmi.

Kot da je duša ponudila
duši ustnice:
Pij in pomni,
da sem bila ta trenutek
za večno tvoja.

Ljubim ta čas,
ko žerjavica ugaša na ognjišču
in ko dve telesi
omahmeta, sklenjeni v objem
pod molčečimi sencami,
ki sklepajo nad njima
dobrotljive roke.